

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném 27. 1. 2025 odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], proti rozsudku Městského soudu v Praze z 25. 6. 2024, č. j. 3 T 12/ 2021 –2857 a rozhodl

takto:

Odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] se podle § 256 tr. ř. zamítá.

Odůvodnění:

A.

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze z 25. 6. 2024, č. j. 3 T 12/ 2021 –2857 byl obžalovaný [jméno] [příjmení] uznán vinným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen, „trestní zákoník“) spáchaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku dílem samostatně, dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, kterého se podle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustil tím že

„ A) za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2016:

jako osoba jednající jménem společnosti Byty a domy realitní a.s., IČ: 292 11 310, se sídlem Platnéřská 90/13, 110 00 Praha 1 - Staré Město (dále jen, „Byty a domy realitní a.s.“), v úmyslu zkrátit daňovou povinnost u daně z přidané hodnoty (dále jen, „DPH“) a vylákat majetkové plnění uplatněním nadměrného odpočtu DPH u společnosti Byty a domy realitní a.s. v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o DPH“) neoprávněně na základě faktur za neuskutečněná plnění spočívající v poskytnutí stavebních prací a stavebního materiálu na stavbu bytového domu Lada Černošice, na parcele číslo 1682/253 v katastrálním území Černošice, nárokoval odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od údajného dodavatele - společnosti WEST EAST ALLIANCE s.r.o., IČ: 289 34 431, se sídlem Soukenická 2082/7a, 110 00 Praha 1, tím, že do přiznání k DPH a kontrolního hlášení k DPH společnosti Byty a domy realitní a.s., za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2016, podaného u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 25. 1. 2017, zahrnul faktury:

- 1) č. 2016, vystavenou dne 2. 8. 2016 za dodání téhož dne 457,2 m³ materiálu pro základové pásy z betonu vodost. V4 B 20 (C16/20) v hodnotě 2 488 900,79 Kč včetně 21% DPH, které činí 431 957,99 Kč,
- 2) č. 2016, vystavenou dne 3. 8. 2016 za dodání téhož dne 199,5 m³ materiálu pro základovou desku ŽB z B20 (C 16/20) v hodnotě 2 457 570,08 Kč včetně 21 % DPH, které činí 426 520,43 Kč,
- 3) č. 2016, vystavenou dne 5. 8. 2016 za dodání téhož dne 480 m³ ždiva obvod Supertherm, P+D, tl. 40 cm včetně malt a omítek , 1890 m² ždiva POROTHERM, P+D, tl. 15 cm včetně malt a omítek v hodnotě 4 546 055,91 Kč včetně 21 % DPH ve výši 788 984,91 Kč,
- 4) č. 2016, vystavenou dne 9. 8. 2016 za dodání téhož dne 248 m² stropy Velox, tl. 26+5 cm, B 20 (16/20) v hodnotě 5 551 026,35 Kč včetně 21 % DPH ve výši 963 401,27 Kč,
- 5) č. 2016, vystavenou dne 12. 8. 2016 za dodání téhož dne 26 m schodiště ze železobetonovou kompletní DVČ v hodnotě 750 763,13 Kč včetně 21 % DPH ve výši 130 297,73 Kč,
- 6) č. 2016, vystavenou dne 12. 8. 2016 za dodání téhož dne 390 m² zateplovacího systému Capatect, EPS - F tl. 100 mm v hodnotě 916 453,40 Kč včetně 21% DPH ve výši 159 053,90 Kč,
- 7) č. 2016, vystavenou dne 12. 8. 2016 za dodání téhož dne 230 m³ mazaniny betonové tl. 5-8 cm B20 (C 16/20) v hodnotě 954 485,51 Kč včetně 21 % DPH ve výši 165 654,51 Kč,

8) č. 2016, vystavenou dne 16. 8. 2016 za dodání tébož dne 630 m² zděné střechy, extenzivní zeleň v hodnotě 2 487 544,98 Kč včetně 21 % DPH ve výši 431 722,68 Kč,

9) č. 2016, vystavenou dne 17. 8. 2016 za dodání tébož dne 3 kusů vodorovných rozvodů 3 patra celkem 621 m, 1 kus vodorovného rozvodu sklep (garáže) v hodnotě 1 163 320,62 Kč včetně 21 % DPH ve výši 201 898,62 Kč,

10) č. 2016, vystavenou dne 19. 8. 2016 za dodání tébož dne 513 m kanalizační trub. PVC hrdlových, jedno patro 171 m, 67 m kanalizační trub. PVC hrdlových, sklep (garáže) v hodnotě 594 210,48 Kč včetně 21 % DPH ve výši 103 127,44 Kč,

11) č. 2016, vystavenou dne 19. 8. 2016 za dodání tébož dne 670 m² střechy ploché 2 plášť. úprava pro železnou střechu v hodnotě 5 841 352,92 Kč včetně 21 % DPH ve výši 1 013 788,52 Kč,

12) č. 2016, vystavenou dne 22. 8. 2016 za dodání tébož dne 3 kusů elektroinstalace 6 x byt 1 x chodba, 1 kusu elektroinstalace prostor sklepu (garáže) v hodnotě 2 553 100 Kč včetně 21 % DPH ve výši 443 100,00 Kč,

13) č. 2016, vystavenou dne 24. 8. 2016 za dodání 1 kusu bromosvodu 67 m, výška do 15 m v hodnotě 175 450,00 Kč včetně 21 % DPH ve výši 30 450,00 Kč,

14) č. 2016, vystavenou dne 25. 8. 2016 za dodání tébož dne 8 kusů balkonových panelů komplet HELUZ 5200x5100 mm + zábradlí Tz, 58 kusů oken plastových 2 dílné bez sloupku 150x120 cm OS/O, 12 kusů oken Balkon plastové 2 dílné bez sloupku 210x150 cm OS/O v hodnotě 2 210 009,58 Kč včetně 21 % DPH ve výši 383 555,38 Kč,

15) č. 2016, vystavenou dne 26. 8. 2016 za dodání tébož dne 1 kusu dveří vchodových plast 2 kříd. 180x220 cm celozasklených, 1 kusu vrat garážových el. otevírací 241x201 cm, bezpečnostní, 18 kusů dveří vnitřních prof. plně + zárubně PALERMO 1 kř. 70x197 dub, 78 kusů dveří vnitřních prof. + zárubně PALERMO 1 kř. 80x197 dub v hodnotě 2 574 106,57 Kč včetně 21 % DPH ve výši 446 745,78 Kč,

16) č. 2016, vystavenou dne 29. 8. 2016 za dodání tébož dne 27 kusů dveří protipožárních plných + zárubně PALERMO 1 kř. 90 x 197 dub, 9 kusů dveří chodbových pastových 2 kř. 180x220 cm celozasklené v hodnotě 1 186 208,38 Kč včetně 21 % DPH ve výši 205 870 Kč,

čímž za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2016 u společnosti Byty a domy realitní a.s., zkrátil vlastní daňovou povinnost na DPH ve výši 4 579 547 Kč, když místo oprávněného nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od plátců ve výši 253 543 Kč byl tento nárokován ve výši 6 579 673 Kč, daň na výstupu byla neoprávněně vypočtena na 4 833 090 Kč a nadměrný odpočet na DPH ve výši 1 746 583 Kč a výše uvedeným jednáním tak České republice, zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, škodu v celkové výši 4 579 547 Kč a pokusil se způsobit škodu ve výši 1 746 583 Kč,

B) za zdaňovací období červen 2017:

I. jako osoba jednající jménem společnosti Byty a domy realitní a.s. v úmyslu zkrátit daňovou povinnost u DPH společnosti Byty a domy realitní a.s., společně s již pravomocně odsouzeným [jméno] [příjmení] jako jednatelem společnosti ONYS COMPANY s.r.o., IČ: 274 30 740, se sídlem Nová kolonie 1448/6, 155 00 Praha 5 – Stodůlky (dále jen, „ONYS COMPANY s.r.o.“), v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1) zákona o DPH neoprávněně nárokoval odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění, když ačkoli si byli oba vědomi, že předmět zdanitelného plnění je fiktivní, neboť k prodeji vozidel nedošlo z důvodu, že vozidla nebyla nikdy vyrobena, již pravomocně odsouzený [jméno] [příjmení] v zastoupení společnosti ONYS COMPANY s.r.o., jako údajného dodavatele plnění, vystavil pro společnost Byty a domy realitní a.s., jako odběratele plnění, faktury za údajný prodej automobilů tovární značky Land Rover Range Rover, následně obžalovaný do daňového přiznání a kontrolního blášení k DPH společnosti Byty a domy realitní a.s., za zdaňovací období červen 2017, podaného u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 24. 7. 2017, zahrnul faktury:

1) č. 17052902, vystavenou dne 29. 5. 2017 společností ONYS COMPANY s.r.o., na společnost Byty a domy realitní a. s., znející na částku 3 299 000 Kč včetně 21 % DPH ve výši 572 706,40 Kč, za údajný prodej motorového vozidla tovární značky Land Rover Range Rover, číslo karoserie SALGA2EF9GA020977,

2) č. 17052603, vystavenou dne 26. 5. 2017 společností ONYS COMPANY s.r.o., na společnost Byty a domy realitní a. s., znející na částku 3 220 000 Kč včetně 21 % DPH ve výši 558 992 Kč, za údajný prodej motorového vozidla tovární značky Land Rover Range Rover, číslo karoserie SALGA2EF9GA729700,

3) č. 17053101, vystavenou dne 31. 5. 2017 společností ONYS COMPANY s.r.o., na společnost Byty a domy realitní a. s., znející na částku 3 180 000 Kč včetně 21 % DPH ve výši 552 048 Kč, za údajný prodej motorového vozidla tovární značky Land Rover Range Rover, číslo karoserie SALGA2EF9GA200777,

II. jako osoba jednající jménem společnosti Byty a domy realitní a.s. v úmyslu zkrátit daňovou povinnost u DPH společností Byty a domy realitní a.s., v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1) zákona o DPH neoprávněně nárokoval odpočet DPH, když [jméno] [příjmení] na pokyn [jméno] [příjmení] jako jednatele společnosti S. & W. Automobily s.r.o., IČ: 648 33 780, sídlem Daimlerova 202, 360 01 Jenišov (dále jen „S. & W. Automobily s.r.o.“), vystavil dne 29. 6. 2017 jménem společnosti S & W. Automobily s.r.o., v domnění, že se jedná o reálný obchod s existujícím automobilem, pro společnost Byty a domy realitní a.s., jako údajného odběratele za prodej luxusního automobilu tovární značky Land Rover Range Rover, registrační značky 4AZ 9676, číslo karoserie SALGA2JF9GA207131, fakturu č. 15017136, znející na částku 3 380 000 Kč včetně 21% DPH ve výši 586 611,57 Kč, ačkoli si byl obžalovaný vědom toho, že předmět zdanitelného plnění je fiktivní, neboť k prodeji vozidla nemohlo dojít, když vozidlo nebylo nikdy vyrobeno a když obžalovaný přesto fakturu za fiktivní plnění následně zahrnul do daňového přiznání DPH a kontrolního blášení společnosti Byty a domy realitní a.s.,

a výše uvedeným jednáním pod bodem I. a II. za zdaňovací období červen 2017 u společnosti Byty a domy realitní a. s., zkrátit daňovou povinnost na DPH ve výši 2 269 909 Kč a České republice, zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, škodu v celkové výši 2 269 909 Kč,

C) za zdaňovací období červenec 2017:

společně s již pravomocně odsouzeným [jméno] [příjmení] v úmyslu zkrátit daňovou povinnost u DPH a vylákat majetkové plnění uplatněním nadměrného odpočtu DPH u společnosti Byty a domy realitní a.s., ačkoli si byli oba vědomi, že blíže nezjištěné zdanitelné plnění je fiktivní, neboť žádná vzájemná obchodní činnost mezi specifikovanými obchodními společnostmi neprobíhala, již pravomocně odsouzený [jméno] [příjmení] jako jednatel společnosti com/tech INTERNATIONAL, spol. s.r.o., IČ: 167 35 625, se sídlem Náměstí přátelství č. 1518, 102 00 Praha (dále jen „com/tech INTERNATIONAL, spol. s.r.o.“), která měla údajně dodat společnosti Byty a domy realitní a.s., blíže nezjištěné zdanitelné plnění, vystavil za toto plnění jménem společnosti com/tech INTERNATIONAL, spol. s.r.o., pro společnost Byty a domy realitní a.s., faktury, na základě kterých obžalovaný jednající jménem společnosti Byty a domy realitní a.s., v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1) zákona o DPH neoprávněně nárokoval odpočet daně z přijatého zdanitelného plnění, když faktury vystavené na neexistující plnění následně zahrnul do daňového přiznání a kontrolního blášení k DPH společnosti Byty a domy realitní a.s., za zdaňovací období červenec 2017, podaném dne 25. 8. 2017 u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, :

1) č. 2017, vystavenou dne 5. 7. 2017 společností com/tech INTERNATIONAL, spol. s.r.o., na společnost Byty a domy realitní a. s., za blíže nezjištěné zdanitelné plnění v hodnotě 4 176 625 Kč včetně 21 % DPH ve výši 725 062,10 Kč,

2) č. 2017 vystavenou dne 13. 7. 2017 společností com/tech INTERNATIONAL, spol. s.r.o. na společnost Byty a domy realitní a. s., Kč za blíže nezjištěné zdanitelné plnění v hodnotě 4 237 250 Kč včetně 21 % DPH ve výši 735 586,60 Kč,

3) č. 2017, vystavenou dne 21. 7. 2017 společností com/tech INTERNATIONAL, spol. s.r.o., na společnost Byty a domy realitní a. s. za blíže nezjištěné zdanitelné plnění v hodnotě 4 238 875 Kč včetně 21 % DPH ve výši 737 431,10 Kč,

4) č. 2017, vystavenou dne 25. 7. 2017 společností com/tech INTERNATIONAL, spol. s.r.o., na společnost Byty a domy realitní a. s., za blíže nezjištěné zdanitelné plnění v hodnotě 6 035 000 Kč včetně 21 % DPH ve výši 1 047 676 Kč,

čímž výše uvedeným společným jednáním za zdaňovací období červenec 2017 u společnosti Byty a domy realitní a.s., s již pravomocně odsouzeným [jméno] [příjmení] zkrátil vlastní daňovou povinnost na DPH ve výši 2 607 729 Kč, když i přes to, že za dané období společnosti Byty a domy realitní a.s. nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od plátců nevznikl, byl tento nárokován ve výši 3 245 756 Kč, daň na výstupu byla neoprávněně vypočtena na 2 607 729 Kč a nadměrný odpočet na DPH ve výši 638 027 Kč, výše uvedeným jednáním tak České republice, zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, škodu v celkové výši 2 607 729 Kč a pokusil se způsobit škodu ve výši 638 027 Kč, a obžalovaný svým jednáním uvedeným pod body A), B), C) zkrátil daňovou povinnost na DPH v celkové výši 9 457 185 Kč a pokusil se vylákat výhodu na DPH v celkové výši 2 384 610 Kč“.

2. Za výše uvedenou trestnou činnost byl obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo prokuristy v obchodních korporacích, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, komisionářské smlouvy, smlouvy o obchodním zastoupení či jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace, v trvání 5 let. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradu škody poškozené České republice zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Štěpánská 619/28, 111 21 Praha 1, částku 9 215 710 Kč.

B.

3. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě stanovené v § 248 odst. 1 tr. ř. odvolání obžalovaný [jméno] [příjmení], který svůj opravný prostředek zaměřil proti všem výrokům napadeného rozsudku, a státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze, která odvolání podané ve prospěch i neprospěch obžalovaného [jméno] [příjmení] zaměřila toliko proti výroku o trestu.

4. S přihlédnutím k tomu, že státní zástupkyně v rámci konečného návrhu ve veřejném zasedání konaném 27. 1. 2025 vzala výslovným prohlášením odvolání zpět, rozhodl předseda senátu Vrchního soudu v Praze (tj. soudu odvolacího) podle § 250 odst. 4 tr. ř. usnesením tak, že zpětvzetí odvolání podaného státní zástupkyní ve prospěch a neprospěch obžalovaného [jméno] [příjmení] bere na vědomí.

5. Obžalovaný [jméno] [příjmení] (dále jen obžalovaný) předně v podání z 9. 7. 2024 vyhotoveném obhájcem Mgr. [jméno] [příjmení] v obecné rovině vyjádřil přesvědčení o závadnosti napadeného rozsudku pro podstatné vady řízení, které rozsudku předcházelo, pro vady rozsudku, z důvodu nejasností, neúplností skutkových zjištění a nevypořádáním se se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, pochybnosti o správnosti skutkových zjištění, když k objasnění věci bude třeba provést důkazy, jež budou nahrazovat činnost soudu prvního stupně a z důvodu nepřiměřeně uloženého trestu, přičemž za nesprávné označil také rozhodnutí o uplatněném nároku poškozené.

6. Porušení zásady podle § 2 odst. 5 tr. ř. spočívající v povinnosti provést důkazy jak v neprospěch obžalovaného, tak i v jeho prospěch obžalovaný spatřuje v postupu soudu prvního stupně v hlavním líčení 25. 6. 2024, v němž zamítl návrh obhajoby na provedení důkazů, které svědčí o jeho nevině, jestliže z provedených důkazů by vyplynulo, že jediným beneficentem eventuálního nároku na odpočet nebyl obžalovaný, nýbrž jiné osoby s tím, že by z těchto důkazů vyplynulo, do čí sféry se dostalo plnění, tj. DPH za 4q 2016, které mělo údajně náležet České republice. V neposlední řadě by se prokázalo, kdo za společnostmi, které vystavovaly daňové doklady na údajně fiktivní plnění, skutečně stál.

7. Dále v tomto směru poukázal na dotváření výpovědi svědka [jméno] [příjmení] soudem, který měl hovořit o tom, že mu obžalovaný nabízel krádež DPH, ačkoliv podle svědka mu to měl nabídnout Mgr. [jméno] [jméno], s čímž také souvisí údajná škoda, která měla České republice

vzniknout s tím, že důkazy k prokázání že ke škodě nedošlo, však soud prvního stupně odmítl provést. Veškeré tyto důkazy prokáží, že obžalovaný neměl obdržet z údajného pokusu ani korunu, čímž v jeho případě absentuje motiv. Obdobně obžalovaný vyčetl soudu prvního stupně, že nebyla k důkazu provedena nahrávka, kterou jeho obhájce předložil.

8. Závěrem obžalovaný navrhl odvolacímu soudu, aby napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a aby ho podle § 259 odst. 3 tr. ř. obžaloby zprostil, in eventum, aby napadený rozsudek zrušil a v rozsahu zrušení trestní stíhání zastavil podle § 257 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 223 odst. 2 a § 172 odst. 2 písm. c) tr. ř. Pokud ani tomuto návrhu nevyhoví, pak žádal o zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

9. V obsáhlém doplnění odvolání z 26. 1. 2025 vyhotoveném obhájekyní Mgr. [jméno] [příjmení], jehož odůvodnění bylo rozděleno do skupin zejména podle jednotlivých dílčích útoků, obžalovaný úvodem v obecné rovině vyčetl soudu prvního stupně nesprávné hodnocení provedených důkazů, svědčících o jeho nevině, vady soudního rozhodnutí a neúplné zjištění skutkového stavu, přičemž současně upozornil na absenci důkazů, svědčících o jeho vině. V této souvislosti zde konkrétněji upozornil, že soud prvního stupně nepřipustil výsledky jím navržených důkazů s tím, že po jejich pravomocném zproštění obžaloby k jeho zklamání odeřeli vypovídat původně spoluobžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

10. Poté v tomto směru s poukazem na konkrétní tvrzené nesrovnalosti vyčetl napadenému rozsudku jeho chybné odůvodnění, jestliže podle právního názoru obžalovaného absentuje naplnění znaků skutkové podstaty zločinu podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, spáchaného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, dílem samostatně, dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

11. V následujících částech odůvodnění opravného prostředku strukturovaných podle jednotlivých dílčích útoků řazených v tzv. skutkové větě výroku o vině napadeného rozsudku pod body A) 1) – 16), B) I. 1) – 3), II. C) 1) – 4) doplněných o nové či opakované důkazní návrhy vždy po předchozím parafrázování souvisejících skutkových závěrů soudu prvního stupně, obžalovaný obšírně vysvětlil nesouhlas s nimi a také s navazujícími právními vývody soudu prvního stupně, s nímž spojil kritiku úplnosti a zaměření provedeného dokazování.

12. Na svou obhajobu obžalovaný dále upozornil na význam různorodé trestné činnosti svědka [jméno] [příjmení] související s přezkoumávanou trestní věcí, a také na trestnou činnost JUDr. [jméno] [příjmení] s tím, že i zde se domáhal doplnění dokazování listinnými důkazy a nahrávkou rozhovoru mezi obžalovaným a odsouzeným [jméno] [příjmení]. Obdobně vyzdvihl význam svého několikaletého vydírání a dalších jemu blízkých osob členy rodiny [příjmení] a obavy z nich, čímž vysvětlil plnění příkazů [anonymizována dvě slova] s tím, že v rozhodujících směrech vyslovil nesouhlas s výpovědí jmenovaného ze 14. 1. 2020, k čemuž opět navrhl doplnění důkazního řízení.

13. V závěrečném shrnutí obžalovaný zaujal stanovisko, že dostatečně prokázal svou nevinu, napadenému rozsudku vyčetl na podkladě konkrétních odvolacích námitek zahrnujících především zdůrazňovaný nátlak [anonymizována dvě slova] nedostatečné odůvodnění jeho viny.

14. Obžalovaný závěrem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a aby ho podle § 259 odst. 3 tr. ř. obžaloby zprostil, in eventum, aby napadený rozsudek zrušil a v rozsahu zrušení trestní stíhání zastavil podle § 257 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 223 odst. 2 a § 172 odst. 2, písm. c) tr. ř. Pokud ani tomuto návrhu nevyhoví, pak žádal o zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

C.

15. Vrchní soud v Praze z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení,

kteří jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl poté k závěru o nedůvodnosti odvolání podaného obžalovaným.

a)

16. Úvodem Vrchní soud v Praze považuje za vhodné připomenout, že v přezkoumávané trestní věci bylo původně konáno společné trestní stíhání, v němž bylo vedle obžalovaného vedeno trestní stíhání spoluobviněných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] s tím, že 25. 10. 2021 byla ve společné trestní věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 T 12/2021 podána obžaloba státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v [obec] z 14. 9. 2021, č. j. 1 KZV 95/2021-81. Usnesením Městského soudu v Praze bylo v hlavním líčení konaném 19. 2. 2024 podle § 23 odst. 1 tr. ř. rozhodnuto u spoluobviněných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] o vyloučení k samostatnému projednání a rozhodnutí, přičemž ve vyloučené věci vedené pod sp. zn. 3 T 2/2024 byli obvinění [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] rozsudkem z 19. 2. 2024, č. j. 3 T 2/2024-11 podle § 226 písm. c) tr. ř. pravomocně zproštěni obžaloby.

17. V trestní věci vedené u soudu prvního stupně pod sp. zn. 3 T 2/2024 bylo poté v hlavním líčení konaném 19. 2. 2024 podle § 23 odst. 1 tr. ř. rozhodnuto u spoluobviněného [jméno] [příjmení] o vyloučení k samostatnému projednání a rozhodnutí, přičemž ve vyloučené věci vedené pod sp. zn. 3 T 3/2024 byl tento obviněný rozsudkem z 8. 3. 2024, č. j. 3 T 3/2024-62 v zásadním souladu s podanou obžalobou (ad A. I. a B.) pravomocně uznán vinným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku ve spolupachatelství a odsouzen byl podle § 240 odst. 2 a § 43 odst. 2 trestního zákoníku za výše uvedený zločin a další trestné činy z rozsudku Městského soudu v Praze z 15. 9. 2020, sp. zn. 41 T 3/2022, Okresního soudu Praha–západ z 26. 7. 2022, sp. zn. 40 T 28/2022 a rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze 4. 3. 2022, sp. zn. 21 T 123/2020 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze z 27. 5. 2021, sp. zn. 8 To 98/2021, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Dále byl tomuto původně spoluobviněnému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo prokuristy obchodních korporací, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, komisionářské smlouvy, smlouvy o obchodním zastoupení či jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace v trvání pěti let. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byly současně zrušeny výroky o trestu z rozsudku Městského soudu v Praze z 15. 9. 2022, sp. zn. 41 T 3/2022, který nabyl právní moci 19. 2. 2024 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze z 19. 2. 2024, Obvodního soudu pro Prahu 8 z 8. 8. 2022, a sp. zn. 1 T 45/2021, a Okresního soudu Praha – západ z 26. 7. 2022, sp. zn. 40 T 28/2022 a rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze 4. 3. 2021, sp. zn. 21 T 123/2020 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze z 27. 5. 2021, sp. zn. 8 To 98/2021, jakož i další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením pozbyla podkladu.

b)

18. Vrchní soud v Praze dále nezjistil v postupu orgánů činných v přípravném řízení a poté soudu prvního stupně předcházejícím vyhlášení napadeného rozsudku žádné podstatné vady řízení, jež by odůvodňovaly zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř., přičemž shodně nezjistil ani vady skutkových zjištění napadeného rozsudku, popřípadě tvrzenou neúplnost či nesprávné zaměření dokazování provedeného v hlavních líčeních vedoucí k takovým pochybnostem o správnosti skutkových zjištění soudu prvního stupně, na něž by bylo potřebné reagovat rozhodnutím o zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. ř.

19. K problematice zákonnosti postupu orgánů činných v trestním řízení, předcházejícího vyhlášení napadeného rozsudku, Vrchní soud v Praze poznamenává, že od zahájení trestního stíhání původně spoluobviněných usnesením policejního orgánu z 30. 6. 2020, Č. j. KRPA -88932-

20. Podstatné vady řízení nebyly zjištěny ani v postupu soudu prvního stupně, pokud v souvislosti se změnou složení senátu a současným odmítnutím obžalovaného, aby souhlasil s přečtením podstatného obsahu protokolů o dříve konaných hlavních líčení, včetně v nich provedených důkazů, jak má na mysli § 219 odst. 3 věta druhá tr. ř., byla hlavní líčení zákonným způsobem provedena znovu ve dnech 30. 3., 2. – 4. 4. a 25. 6. 2024. V tomto směru totiž soud prvního stupně v rámci dokazování provedeného v hlavních líčeních konaných v souladu se zásadami ústnosti a bezprostřednosti podle § 2 odst. 11, odst. 12 tr. ř. vedle provedení listin opatřených v předchozím stadiu řízení k důkazu učinil předně pokus o výslechy obžalovaného a svědků [jméno] [příjmení], a také z řad původně spoluobviněných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří avšak využili zákonného oprávnění odeprít vypovídat s tím, že dále osobně vyslechl informované svědky [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení]. V souladu s § 214 tr. ř. bylo obžalovanému v hlavním líčení umožněno, aby se k provedeným důkazům vyjádřil.

22. Z dále vysvětlených důvodů poté, co v řízení o odvolání doplnil nebo zčásti zopakoval ve veřejném zasedání dokazování z vlastní iniciativy, iniciativy intervenující státní zástupkyně a především k návrhu obžalovaného za podmínek § 263 odst. 6 tr. ř., dospěl Vrchní soud v Praze k závěru, že zejména v řízení před soudem prvního stupně bylo provedeno dokazování v souladu se zásadou zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností (tj. materiální pravdy) vymezenou v § 2 odst. 5 tr. ř., čímž si tento vytvořil důkazní platformu pro věcně správné a spravedlivé rozhodnutí ve věci, tj. o vině obžalovaného, jemu uložených trestech a o povinnosti k náhradě majetkové škody.

24. Pokud se jedná v návaznosti na výsledky provedeného dokazování o posouzení správnosti jednotlivých skupin skutkových zjištění soudu prvního stupně, nevzbuzují u odvolacího soudu a v zásadě ani u obžalovaného, u něhož těžiště obhajoby spočívá v popření zaviněného a případně

svobodného podílu na spáchání trestné činnosti, pochybnosti o své správnosti ta zjištění, jež se týkají časových a místních souvislostí a zejména způsobu a rozsahu záměrného, realizovaného a zčásti hrozícího zkrácení daňové povinnosti u DPH Byty a domy realitní a.s., IČ: 292 11 310 neoprávněným uplatněním nadměrného odpočtu v rozporu s § 72 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (pozn. dále jen DPH), ve zdaňovacích obdobích 4. čtvrtletí 2016, června a července 2017 popsaná v tzv. skutkové větě výroku o vině napadeného rozsudku pod body A) 1) -16), B I. 1) -3), II. a C) 1) -4).

25. Věcnou správnost výše uvedené skupiny skutkových zjištění totiž potvrzují zejména listinné důkazy, a to listiny přiložené k trestnímu oznámení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu z 6. 3. 2018 – tj. související přiznání k DPH, úřední záznamy k postupu k odstranění pochybností podle § 89 daňového řádu a platební výměry na DPH, doplněné o sdělení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu z 9. 4. 2018, 24. 5. 2018 a 2. 7. 2018 včetně příloh k tomu, že WEST EAST ALLIANCE, s.r.o., IČ: 289 34 431, neuplatnila v kontrolních hlášeních žádné faktury od svých dodavatelů a DPH z faktur vystavených na odběratele Byty a domy realitní a.s., IČ: 292 11 310 na výstupu za všechna tři zdaňovací období neodvedla. Dále se jednalo o informace z daňového řízení u DPH za sledované období poskytnuté Finančním úřadem pro Karlovarský kraj týkající se S. & W. Automobily s.r.o., IČ: 648 33 780, opírající se o listinné přílohy sdělení z 28. 2. 2020, z daňového řízení u DPH za sledované období poskytnuté Finančním úřadem pro hlavní město Prahu týkající se ONYS COMPANY s.r.o., IČ: 274 30 740, opírající se o listinné přílohy sdělení z 11. 3. 2020, a z daňového řízení u DPH za sledované období poskytnuté Finančním úřadem pro hlavní město Prahu týkající se com/tech INTERNATIONAL, spol. s.r.o., IČ: 167 35 625, opírající se o listinné přílohy sdělení z 16. 2., 19. 3., 24. 4., 5. 5. 20 5. 2020.

26. Pokud se jedná o dílčí skutek řazený pod bodem A) 1) -16), o zcela nepravdivém obsahu faktur z 2. – 26. 8. 2016 za neuskutečněná plnění spočívající v tvrzeném poskytnutí stavebních prací a stavebního materiálu svědčí kupříkladu také listinné důkazy přiložené ke sdělení Odboru [ulice] úřad Městského úřadu Černošice týkající se zjednodušeně uvedeno nejzazšího termínu ukončení stavebních prací na stavbě Bytového domu Lada Černošice před 1. 10. 2015, kdy byl vydán kolaudační souhlas.

27. Obdobně u dílčích skutků řazených pod body B) I. 1) -3) a II. byl prokázán nepravdivý obsah faktur z 26. – 31. 5. a 29. 6. 2017 za neuskutečněná plnění spočívající v tvrzeném prodeji a koupi motorových vozidel již samotnými listinnými důkazy, jestliže podle sdělení DAJBÝCH, s. r. o., Plzeň, Ministerstva dopravy, ALBION CARS, s. r. o. a Oddělení evidence motorových a přípojných vozidel a odbavování občanů Magistrátu hlavního města Prahy, motorová vozidla s čísly karoserií uvedená ve fakturách neexistují, respektive jedno z nich bylo prodáno do Japonska.

28. U dílčího skutku řazeného pod bodem C) Vrchní soud v Praze přesto, že nebyly v trestním řízení zajištěny faktury č. 2017 – 2017 vystavené od 5. do 25. 7. 2017, se ztotožnil se závěry soudu prvního stupně přiléhavě vysvětlenými v odst. 105. odůvodnění napadeného rozsudku, k čemuž pouze upřesňuje, že vedle kontrolních hlášení Byty a domy realitní, a.s. (č. l. 430 – 434) a com/tech INTERNATIONAL, spol. s.r.o. (č. l. 692) správnost skutkových závěrů prokazují již zmíněné listiny přiložené k trestnímu oznámení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu z 6. 3. 2018 (zde na č. l. 20-25). Zcela správně oproti obžalobě byl soudem prvního stupně korigován rozsah zkrácení daně a lze akceptovat jeho závěr, že se nepodařilo konkretizovat fiktivní zdanitelné plnění, byť podle závěru odvolacího soudu s vysokou mírou pravděpodobnosti hraničící s jistotou s ohledem na ceny jednotlivých zdanitelných plnění a úzkou časovou souvislost s jednáním uvedeným pod bodem B) I., 1) -3), na kterém se rovněž podílel pravomocně odsouzený [jméno] [příjmení], který podle výpovědi obžalovaného v přípravném řízení s ničím jiným neobchodoval, spočívalo zdanitelné plnění v tvrzeném prodeji a koupi čtyř motorových vozidel.

29. Soud prvního stupně důvodně neuvěřil obhajobě obžalovaného, spočívající především v popření vědomého podílu na zkrácení DPH, respektive nesvobodného podílu na něm vlivem

výhrůzek násilím a násilím zejména ze strany [anonymizována dvě slova], který v rozhodném období zastával funkci člena představenstva Byty a domy realitní a.s., IČ: 292 11 310 s tím, že po něm stejnou funkci od 25. 1. 2017 zastával [jméno] [příjmení].

30. K upřesnění jinak věcně správné argumentace soudu prvního stupně v odst. 86. – 105. odůvodnění napadeného rozsudku, na kterou jinak postačuje i v jednotlivostech odkázat, je zapotřebí odmítnout osamocené tvrzení obžalovaného odporující výsledkům provedeného dokazování, že si nebyl vědom nepravdivého obsahu daňových přiznání, jestliže pravdivost obhajoby vylučuje zjištění stran jeho řídicího a současně informovaného postavení u Byty a domy realitní a.s., IČ: 292 11 310 v rozhodném období, pokud zejména z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] z přípravného řízení a z hlavního líčení, jakož i zčásti ze společné e-mailové komunikace plyne, že jí byl obdobně jako [anonymizováno] a [jméno] [příjmení] pravidelně informován o účetnictví včetně o jejich pochybách o správnosti účetních podkladů v daňovém řízení.

31. Ani po doplněném, respektive zčásti i zopakovaném dokazování nezjistil Vrchní soud v Praze pádné důvody korigovat závěry soudu prvního stupně, jestliže tento neuvěřil obhajobě obžalovaného nově uplatněné až v řízení před soudem prvního stupně, že ke svému jednání byl přinucen výhrůzkami a násilím [anonymizována dvě slova], pokud již soud prvního stupně v napadeném rozsudku poukázal na závěry usnesení policejního orgánu z 25. 4. 2023, Č. j. NCOZ -9450-130/ 2021 -411100-, jímž bylo podle § 159a odst. 1 tr. ř. rozhodnuto o odložení trestní věci podezření ze spáchání (zvláště závažného zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. a), c) a odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2 písm. a), c) trestního zákoníku, kterých se vedle posledně uvedeného měly vůči obžalovanému dopustit i další osoby, přičemž pochybnosti o pravdivosti tvrzení obžalovaného policejní orgán opřel kupříkladu o významné rozpory jeho výpovědi ve srovnání s jinak také usvědčující výpovědi [jméno] [příjmení]. Z výše uvedeného usnesení dále plyne, že k oznámení podezření obžalovaným došlo s víceletým časovým odstupem od údajného protiprávního jednání podezřelých osob z let 2015 až 2017, a to krátce po podání obžaloby státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze z 14. 9. 2021, č. j. 1 KZV 95/2021-81 v posuzovaném případě s tím, že až 9. 8. 2022 předložil obžalovaný policejnímu orgánu zvukový záznam rozhovoru s [jméno] [příjmení] k rozhodujícímu podílu [jméno] [příjmení] na trestné činnosti.

32. Podstatnou změnu důkazní situace oproti vyhlášení napadeného rozsudku soudu prvního stupně by nepřinesly ani odpovědi na obhajobou předloženou žádost o stavu trestního řízení vedeného u [příjmení] soudu pro trestní věci v Berlíně proti [anonymizováno] a [jméno] [příjmení], a obhajobou přeložená kopie textové a obrazové komunikace na WhatsAppu, jestliže již v řízení před soudem prvního stupně bylo známo ze sdělení Ředitelství pro mezinárodní policejní spolupráci, Policejního prezidia České republiky, že [anonymizováno] a [jméno] [příjmení] jsou podezřelí z rozdílné účasti na vyděračském únosu (srovnej č. l. 2610 a násl. a č. l. 2615), přičemž obsah textové a obrazové komunikace na WhatsAppu nenasvědčuje oproti vysoce pravděpodobné vědomé součinnosti obžalovaného a [anonymizováno] a [jméno] [příjmení] na spáchání přezkoumávané trestné činnosti, případně s významným vlivem posledně jmenovaných tomu, že by se obžalovaný podílel na trestné činnosti v důsledku vydírání. Případný rozhodující vliv jmenovaných, [jméno] [příjmení] a dalších osob nezabývá obžalovaného trestní odpovědnosti s ohledem na prokázaný vědomý podíl obžalovaného, a to zásadního významu, na spáchání trestné činnosti, a proto také doplnění dokazování jejich osobním výsledkem je nadbytečné.

c)

33. Soud prvního stupně nepochybil ani právním posouzením trestné činnosti obžalovaného, pokud jej uznal vinným pokusem zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 21 odst. 1, § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, kterého se dopustil zčásti samostatně a zčásti s pravomocně odsouzeným [jméno] [příjmení] ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

(pozn. u dílčího útoku řazeného pod bodem C) 1) -4) skutkové věty výroku o vině napadeného rozsudku).

34. Pro upřesnění, respektive k doplnění jinak výstižné související části odůvodnění napadeného rozsudku v odst. 78. – 84. Vrchní soud v Praze předně zdůrazňuje, že soud prvního stupně v souladu s pravidly časové působnosti trestních zákonů vymezenými zde v § 2 odst. 1, věta za středníkem trestního zákoníku posoudil trestnou činnost obžalovaného, nikoliv podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, ale podle zákona pozdějšího, tj. trestního zákoníku ve znění zákona č. 333/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, účinného od 1. 10. 2020, neboť jeho užití je pro obžalovaného příznivější. V tomto směru je zapotřebí přisvědčit právnímu názoru soudu prvního stupně, že změna zákonné úpravy účinná od 1. 10. 2020 ve prospěch obžalovaného spočívá v navýšení dolní hranice škody velkého rozsahu nově stanovené v § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku na 10 000 000 Kč namísto původních 5 000 000 Kč, která je zákonným znakem tzv. kvalifikované skutkové podstaty trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle odst. 3, § 240 trestního zákoníku, v důsledku čehož právní posouzení trestné činnosti obžalovaného v obžalobě státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze z 14. 9. 2021, č. j. 1 KZV 95/2021-81 jako dokonatého zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby (pozn. správněji by bylo dílem dokonatého a dílem nedokonatého zločinu) se ve prospěch obžalovaného změnilo v již zmíněný pokus zločinu. Výše majetkové škody způsobená trestným činem totiž nedosáhla dolní hranici nově zákonem stanovené škody velkého rozsahu částkou 10 000 000 Kč s tím, že pouze za předpokladu způsobení další škody pokračujícím zločinem, jež by vedla k dosažení této zákonem stanovené hranice škody velkého rozsahu, jejímuž vzniku bylo zabráněno, by přicházelo v úvahu posoudit trestnou činnost obžalovaného právně posoudit jako dokonatý, respektive dílem dokonatý a dílem nedokonatý zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 a § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

35. Nad rámec argumentace vysvětlené v odůvodnění napadeného rozsudku považuje Vrchní soud v Praze za vhodné zdůraznit, že ačkoliv se soud prvního stupně při právním posouzení trestné činnosti dále popsanou problematikou v odůvodnění rozsudku výslovně nezabýval, zjevně si uvědomil, že u trestné činnosti obžalovaného popsané v tzv. skutkové větě výroku o vině napadeného rozsudku pod body A) 1) -16), B I. 1) -3), II., C) 1) -4) se jednalo o pokračování v jediném trestném činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, jak má na mysli § 116 trestního zákoníku, o čemž kupříkladu svědčí sečtení rozsahů zkrácení DPH způsobená jednotlivými dílčími útoky v závěru tzv. skutkové věty výroku o vině napadeného rozsudku.

36. V tomto směru Vrchní soud v Praze dále doplňuje, že soud prvního stupně i podle právního názoru odvolacího soudu nepochybil, jestliže obžalovaného ve skutečnosti uznal vinným pokračujícím pokusem zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 21 odst. 1, § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, kterého se dílčími skutky přílehavě popsanými v tzv. skutkové větě výroku o vině napadeného rozsudku dopustil, neboť došlo k současnému naplnění všech čtyř zákonných znaků pokračování v trestném činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby. Dílčí skutky totiž 1) naplňovaly skutkovou podstatu téhož trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby; 2) byly vedeny jednotným záměrem (subjektivní souvislost), spočívajícím od počátku v neoprávněném zkrácení daňové povinnosti a. s., Byty a domy realitní, IČ: 29211310; 3) byly spojeny stejným a případně obdobným způsobem provedení, kdy neoprávněné nároky v daňovém řízení směřující ke zkrácení DPH obžalovaný opíral o obsah nepravdivých daňových podkladů a dále byla zjištěna 4) jejich blízká souvislost časová a v předmětu útoku (objektivní souvislost), neboť časový interval mezi dílčími skutky spáchanými v období nejpozději od 25. 1. 2017 do nejpozději 25. 8. 2017 nikdy nepřesahoval období časově navazujících zdaňovacích období 4. čtvrtletí 2016, června a července 2017 a předmětem dílčích útoků byla vždy

daňová povinnost u DPH. Zde obžalovaný svým jednáním směřoval proti zákonné povinnosti a. s., Byty a domy realitní, IČ: 29211310 řádně přiznat a odvést tuto daň, k čemuž využil i obdobného způsobu provedení charakterizovaného zkreslováním a záměrným uváděním nepravdivých daňových tvrzení za pomoci užití účelově vytvořených fiktivních faktur jako daňových podkladů.

d)

37. Vrchní soud v Praze se ztotožnil také s výrokem o trestu napadeného rozsudku, pokud jím byl obžalovaný podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 5 let, tj. na samé dolní hranici zákonné trestní sazby podle odst. 3, § 240 trestního zákoníku, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo prokuristy v obchodních korporacích, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, komisionářské smlouvy, smlouvy o obchodním zastoupení či jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace, v trvání 5 let.

38. S přihlédnutím k tomu, že v mezidobí od rozhodnutí soudu prvního stupně v trestní věci Obvodního soudu pro Prahu 8 vedené pod sp. zn. 1 T 101/2020 byl ohledně obžalovaného zrušen odsuzující rozsudek z 14. 6. 2024, č. j. 1 T 101/2020-1604 usnesením Městského soudu v Praze z 4. 12. 2024, č. j. 44 To 354/2024-1751 a věc vrácena nalézacímu soudu, jemuž bylo uloženo, aby ve věci učinil nové rozhodnutí s tím, že trestní stíhání obžalovaného bylo poté pravomocně zastaveno usnesením Obvodního soudu pro Prahu 8 z 19. 12. 2024, č. j. 1 T 121/2020-1761, Vrchní soud v Praze úvodem k problematice výroku o trestu zdůrazňuje, že již nepřicházelo v úvahu rozhodnout o uložení souhrnného trestu za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 z 14. 6. 2024, č. j. 1 T 101/2020-1604 za podmínek uvedených v § 43 odst. 2 trestního zákoníku.

39. Je ovšem zapotřebí upozornit, že odůvodnění tohoto výroku v odst. 106. – 111. nesplňuje zcela zákonné požadavky na jeho obsahové náležitosti zakotvené v § 125 odst. 1, věta třetí tr. ř., podle kterého soud, „Při odůvodnění uloženého trestu uvede jakými úvahami byl veden při ukládání trestu, jak posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho následků, okolností, za kterých byl čin spáchán, osoby pachatele, míry jeho zavinění a jeho pohnutky, záměru nebo cíle, jakož i polehčujících a přitěžujících okolností, doby, která uplynula od spáchání trestného činu, případné změny situace a délky trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu, při zvážení složitosti věci, postupu orgánů činných v trestním řízení, významu řízení pro pachatele a jeho chování, kterým přispěl k průtahům v řízení; uvede též, jak přihlédl k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k chování pachatele po činu, zejména k jeho případné snaze nahradit škodu či jiné škodlivé následky činu, a pokud byl označen jako spolupracující obviněný též k tomu, jak významným způsobem přispěl k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny.“.

40. Soud prvního stupně se totiž v tomto směru úvodem v odst. 106. – 107. omezil na stručnou parafrázi zákonných hledisek rozhodných pro stanovení druhu a výměry trestu podle § 39 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, aniž by poté v odst. 108. jejich konkrétní význam s výjimkou přiléhavého závěru o polehčující okolnosti spočívající v řádně vedeném životě obžalovaného před spácháním trestného činu (§ 41 písm. p) trestního zákoníku) a blíže nevysvětleného posouzení významu doby, která uplynula od spáchání trestného činu, a nepřiměřené délky trvání trestního řízení ve prospěch obžalovaného (§ 39 odst. 3 trestního zákoníku) věcně správně či vůbec ve vztahu k přezkoumávané trestní věci rozhodnutí odůvodnil.

41. Předně závěru soudu prvního stupně, že obžalovanému nic nepřitěžuje, odporuje zjištění, že trestné činnosti se dopustil po předchozím uvážení (§ 42 písm. a) trestního zákoníku), o čemž

kupříkladu svědčí jeho osobní podíl na zkrácení DPH s vědomým opakovaným zneužitím předem padělaných daňových podkladů v daňovém řízení s tím, že dále ke spáchání trestné činnosti zneužil svého postavení osoby zmocněné k důležitým úkonům za a. s., Byty a domy realitní, (§ 42 písm. f) trestního zákoníku), přičemž podle výsledků provedeného dokazování se jinak zásadně na standardní podnikatelské činnosti obchodní korporace nepodílel.

42. Z odůvodnění není také zřejmé, z jakých konkrétních důvodů vůbec soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku zmínil problematiku případného mimořádného snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, jehož možná aplikace je zde vedle dalších zákonných podmínek odůvodněna prohlášením viny pachatele, přičemž obžalovaný od počátku svého trestního stíhání zaviněné spáchání trestné činnosti popíral. Jelikož podle stanoviska odvolacího soudu nebyly zjevně naplněny ani zákonné podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody uvedené v § 58 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3, odst. 5 a odst. 7 trestního zákoníku, výhradně s ohledem na to, že obžalovaný byl odsouzen za pokus trestného činu, považuje tento za potřebné vysvětlit, z jakých konkrétních důvodů nepřicházelo v úvahu rozhodnout u něj o mimořádném snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 6 trestního zákoníku.

43. Snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby stanovené v § 240 odst. 3 trestního zákoníku z důvodů uvedených v § 58 odst. 6 trestního zákoníku, tj. že obžalovaný je odsouzen za pokus trestného činu, by mohlo podle související soudní judikatury (srovnej přiměřeně R. č. 14/1965 Sb. r. tr.) mít význam při výměře trestu, jak vyplývá z toho, že podle § 39 odst. 7 písm. c) trestního zákoníku je u pokusu trestného činu třeba přihlídnout též k tomu, do jaké míry se jednání pachatele k dokonání trestného činu přiblížilo, jakož i okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo. Snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby stanovené v zákoně je však možné jen za podmínek ustanovení § 58 odst. 6 trestního zákoníku, tj. že soud odsuzuje pachatele za pokus trestného činu a má vzhledem k povaze a závažnosti přípravy nebo pokusu nebo pomoci za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody tímto zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání. V tomto směru odvolací soud po přezkoumání výsledků provedeného dokazování nezjistil ve prospěch obžalovaného žádné významné skutečnosti týkající se toho, že nedošlo k dokonání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, jež by při úvaze soudu o výměře trestu odnětí svobody v trestní sazbě od pěti do deseti let podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku ve srovnání s dokonáním trestným činem s rozsahem zkrácení daně ve výši přibližně 11 900 000 Kč v případě dokonání trestného činu odůvodňovaly závěr o významném snížení závažnosti spáchaného trestného činu (§ 39 odst. 1, odst. 7 písm. c) trestního zákoníku). V posuzovaném případě se totiž u jednání obžalovaného jednalo o tzv. dokončený (ukončený) pokus zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, neboť postupně v daňových řízeních v souvislosti s podáním daňových přiznání učinil vše, co pokládal za nezbytné k dokonání dílčích útoků vpředu uvedeného trestného činu, avšak k jeho dokonání, tj. k celkovému zkrácení DPH ve velkém rozsahu přesto bez jeho součinnosti v důsledku částečného nevyplacení nadměrného odpočtu státem nedošlo (srovnej přiměřeně R. č. 16/1979 Sb. r. tr.).

44. Pokud se jedná o již zmíněnou problematiku doby, uplynulé od spáchání trestného činu, a případně nepřiměřené délky trestního řízení, Vrchní soud v Praze konstatuje, že pouze při stanovení druhu a výměry trestu ve prospěch obžalovaného přicházelo v úvahu dílčím způsobem přihlídnout k časovému intervalu více než sedm let mezi dokončením pokračující trestné činnosti obžalovaného a pravomocným rozhodnutím odvolacího soudu. Naopak zejména v postupu orgánů činných v přípravném řízení nebyly zjištěny neodůvodněné průtahy, pokud mezi zahájením trestního stíhání čtyř spoluobviněných a podáním obžaloby uplynula doba přibližně osmnáct měsíců, přičemž v přípravném řízení vedle výslechů obviněných a řady svědků a opatření listinných důkazů se rozhodující měrou na délce řízení podílela realizace dožádání v rámci mezinárodní justiční spolupráce v Srbské republice. V řízení před soudem prvního stupně byly zjištěny dílčí

průtahy, ke kterým obžalovaný významně nepřispěl, pokud první hlavní líčení v původním složení senátu bylo konáno až osmnáct měsíců po podání obžaloby, a dále v souvislosti se změnou složení senátu s tím, že nově složený senát poté postupoval soustředěně, aniž by v jeho postupu byly zjištěny neopodstatněné průtahy.

45. Věcná správnost rozhodnutí soudu prvního stupně, pokud nerozhodl o mimořádném snížení trestu odnětí svobody, rovněž plyne ze zjištění, že obžalovaný se významně podílel na pokračující obohacovací trestné činnosti právně posouzené jako pokus zvlášť závažného zločinu spáchané více dílčími útoky, byť nelze vyloučit, že jeho podíl ve srovnání s podílem dalších osob nebyl nejdůležitější.

46. Soud prvního stupně nepochybil ani rozhodnutím podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku, jestliže jím byl obžalovanému vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo prokuristy v obchodních korporacích, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, komisionářské smlouvy, smlouvy o obchodním zastoupení či jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace, v trvání 5 let. Jakkoliv se obžalovaný trestné činnosti podle výsledků provedeního dokazování dopustil výhradně v souvislosti s činností osoby zastupující obchodní korporaci na základě plné moci, širší vymezení okruhu osob jednajících za obchodní korporace ve výroku o trestu zákazu činnosti neodporuje zákonné úpravě v § 73 odst. 1 trestního zákoníku, neboť předně se jedná o osoby, které se zpravidla podílejí u obchodních korporací na činnosti obdobné povahy, v souvislosti s níž se obžalovaný dopustil posuzované trestné činnosti. Nadto případné omezení trestu zákazu činnosti pouze na činnost osoby zastupující obchodní korporaci na základě plné moci by obžalovanému do budoucna výkon činnosti, kterou úmyslně zneužil ke spáchání pokračujícího trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, prakticky neomezilo, takže by negarantovalo potřebnou ochranu před jeho případným opakováním. Závažnosti trestné činnosti obžalovaného právně posouzené jako pokus zvlášť závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby rovněž podle stanoviska odvolacího soudu koresponduje také výměra uloženého trestu zákazu činnosti.

e)

47. Soud prvního stupně nepochybil ani výrokem napadeného rozsudku o povinnosti obžalovaného k náhradě škody, kterým podle § 228 odst. 1 tr. ř. uložil obžalovanému povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené České republice zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Štěpánská 619/28, 111 21 Praha 1, částku 9 215 710 Kč.

48. Vrchní soud v Praze, který se zde v rozhodujících směrech rovněž ztotožnil s odůvodněním napadeného rozsudku, ve shodě s adhezním návrhem poškozeného Finančního úřadu pro hlavní město Prahu z 14. 8. 2019 detailně doplněného o související listinné přílohy a obsahově upřesněného v podání z 12. 2. 2024, konstatuje, že opodstatněnost adhezního návrhu poškozeného, jenž v souladu se zákonnými podmínkami vymezenými v § 43 odst. 3 tr. ř. řádně a včas navrhl, aby v odsuzujícím rozsudku byla obžalovanému uložena povinnost podle § 228 odst. 1 tr. ř. k náhradě škody způsobené trestným činem v penězích částkou 9 215 710 Kč (pozn. s ohledem na uhrazenou a vymoženou daňovou povinnost), plyne předně ze zjištění, že obžalovaný byl napadeným rozsudkem uznán vinným pokusem zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, kterým zkrátil DPH o 9 457 185 Kč.

49. Soud prvního stupně v souvislosti s rozhodnutím v adhezním řízení postupoval zjevně v návaznosti na výsledky provedeního dokazování, související zákonnou úpravu a publikovanou soudní judikaturu, jestliže si uvědomil skutečný význam právní úpravy obligatorního rozhodnutí soudu o povinnosti obžalovaného k náhradě škody podle § 228 odst. 1 tr. ř., podle kterého, „Odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích

nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno“.

50. Soud prvního stupně v napadeném rozsudku v tomto směru předně nezpochybnil splnění zákonných podmínek pro rozhodnutí o povinnosti obžalovaného nahradit majetkovou škodu spočívajících podle § 228 odst. 1 tr. ř. v jeho odsouzení trestným činem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, jímž způsobil majetkovou újmu poškozenému Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu a v neuhrazení škody způsobené trestným činem, ať již obžalovaným nebo jinými osobami.

51. Správnost rozhodnutí soudu prvního stupně o nároku poškozeného Finančního úřadu pro hlavní město Prahu byla odvolacím soudem dále potvrzena z výsledků dokazování provedeného v hlavních líčeních, jež bylo doplněno v řízení o odvolání za podmínek § 263 odst. 6 tr. ř. zejména provedením příloh doplnění adhezního návrhu z 12. 2. 2024 – platebních výměrů na DPH a úředního záznamu, jehož předmětem byl příkaz k odpisu nedobytného nedoplatku, prokazujících, že již nepřicházelo v úvahu nahradit škodu způsobenou trestným činem z majetku a. s., Byty a domy realitní, IČ: 29211310.

52. Proto také ve shodě s právními závěry obsaženými v usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu České republiky z 8. 1. 2014, sp. zn. 15 Tdo 902/2013, publikovaného ve Sbírce rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu České republiky pod R č. 32/2014 – II. Sb. r. tr., podle jehož právní věty, „Uplatnění nároku na náhradu škody v trestním řízení (adhezním řízení) může přicházet v úvahu jen tam, kde z provedeného dokazování vyplývá, že obviněný jako osoba jednající za právnickou osobu zkrátil daň z příjmů (nebo jinou daň) této právnické osoby, vůči které sice finanční úřad vydal platební výměr, jímž právnické osobě doměřil zkrácenou daň, ale je zřejmé, že tento platební výměr je nevykonatelný, protože právnická osoba nemá žádný majetek, na který by bylo možno vést exekuci“, při současném splnění zbývajících zákonných podmínek nic nebránilo rozhodnutí soudu o povinnosti obžalovaného nahradit škodu způsobenou pokusem zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku poškozenému Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu podle § 228 odst. 1 tr. ř. v navržené výši.

D.

53. Z důvodů vysvětlených v předchozích částech odůvodnění tohoto usnesení Vrchní soud v Praze ve veřejném zasedání rozhodl podle § 256 tr. ř. o zamítnutí nedůvodného odvolání obžalovaného.

Poučení:

I. Proti tomuto usnesení není řádný opravný prostředek přípustný.

II. Je proti němu možno podat dovolání u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to v neprospěch i ve prospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroků tohoto rozhodnutí, které se ho dotýkají, a to pouze prostřednictvím svého obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud a jeho nutný obsah je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř.

Praha 27. ledna 2025

JUDr. Pavel Zelenka
předsedkyně senátu